

тях. Същевременно реалността предполага еднакъв интерес и внимание към видовете българска диаспора. Може ли да се каже, че всички тези потребности влизат в полезрението на Вашия екип?

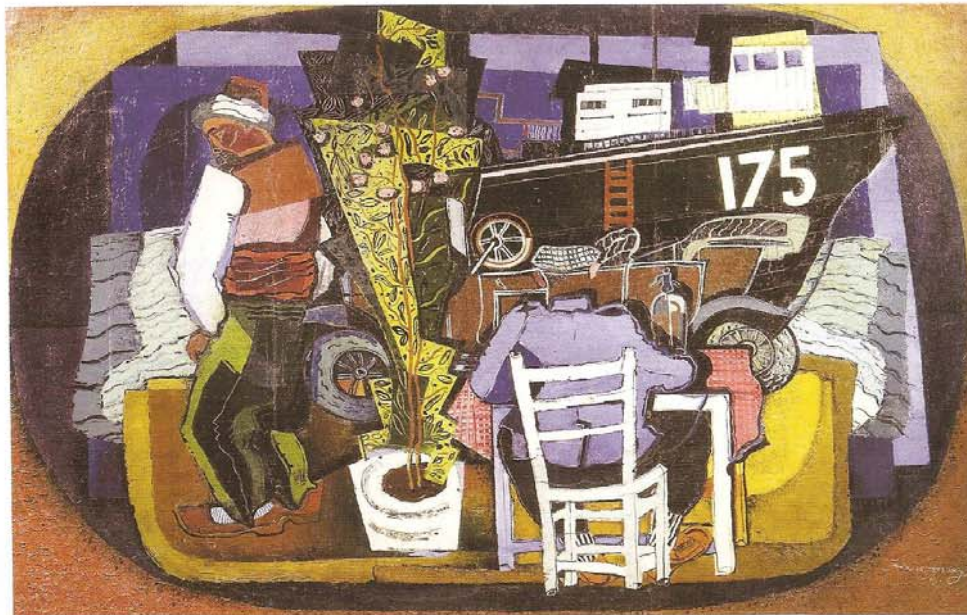
Не може да има еднакъв подход към всички сънародници, дори поради самия факт, че българите живеят в различни страни. Когато предприемаме някаква инициатива, или правим конкретно предложение, те трябва задължително да са в съзвучие с желанията на българите по места, а не наложени от нас. Нещо повече – ние сме длъжни да се съобразяваме със законодателствата в различните държави, да действваме дипломатично, съобразно принципите на ЕС. Накратко, да намерим индивидуален подход към всяка конкретна страна. Но все пак трябва да има някаква обща рамка. И тази рамка е Законът за българските общности в чужбина, който подготвяме. Той ще залегне в основата на държавната стратегия спрямо сънародниците ни

зад граница и ще създаде условия за по-рационалното им подпомагане от страна на България.

Очевидно, сред приоритетите на днешната държавна политика спрямо българите в чужбина са законодателните промени. Кои от тях смятате за особено належащи в настоящия момент?

Естествено, че законодателните промени са много важни. Законът за българското гражданство, който вече успяхме да внесем в Народното събрание, и Законът за българските общности в чужбина, са два стратегически документа. Ако бъдат приети, значи 50 на сто от работата на днешното правителство в тази насока е свършена. Останалите 50 процента са свързани с проработването на законите, с изпълнението им от наша страна. Имам предвид институционните структури – Министъра без портфейл, Държавната агенция за българите в чужбина, ангажираните със съответната проблематика министерства – МВНР, МВР, правосъдното. Зако-

нът е хубаво нещо, но практиката неведнъж е показвала, че ако той не сработи, стойността му се губи. Сега за нас е важно Законът за българското гражданство, който предстои да бъде приет, да сработи в най-важната си точка – решението за придобиване на българско гражданство да излиза в рамките на една година. Към настоящия момент, по мои изчисления, натрупаните неразгледани молби са 55 000, които, предвид административния капацитет на ангажираните в процедурата служби да обработва 15-16 000 преписки годишно, ще продължават да растат. Следователно, трябва да се направи нещо, което да ликвидира този воденичен камък. Успяхме да убедим премиера да отпусне 15 допълнителни работни места за служители, които ще се занимават с разглеждането на преписките, по пет за Агенцията за българите в чужбина, Министерството на правосъдието и ДАНС – това са главно ангажираните с процеса институции. Планираме в рамките на една година изостаналите 55 000 молби да

Макс Херман Макс – Измерване на водните дълбочини на Дунав, 1926

Илюстрациите са от изложбата „Лица на модернизма. Живопис от България, Гърция и Румъния 1910-1940.“